

Bij dit sterven worden herinneringen opnieuw geboren.

In dankbare herinnering aan

Gerardus Lambertus Engeman

echtgenoot van

Hendrina Catharina Hassing

Hij werd op 25-01-1909 in Losser geboren. Gesterkt door het H. Sacrament der Zieken is hij, na een liefdevolle verzorging in St. Maartens-Stede, te Losser na een kortstondig ziekbed, toch nog vrij onverwacht van ons heengegaan op 31 juli 1997.

Na de Eucharistieviering in de parochiekerk van de H. Gerardus Majella te Overdinkel, op 5 augustus 1997 hebben wij afscheid van hem genomen in het crematorium te Usselo.

Vader en opa heeft een hoge leeftijd mogen bereiken. In zijn lange actieve leven heeft hij, 36 jaar bij de gemeente Losser gewerkt en zich volledig en met hart en ziel ingezet voor zijn gezin dat hem zeer dierbaar was en waar hij al zijn energie ingestoken heeft.

Plichtsbefesf en een groot rechtvaardigheidsgevoel stonden hoog in zijn vaandel geschreven.

Naast zijn werk en gezin, dat bij hem op de eerste plaats stond, waren zijn kippen en zijn duiven zijn grootste hobby.

Daarin vond hij afleiding en een stuk voldoening, die hem tot een beminnelijke man maakten. Altijd was hij bezig om inhoud aan zijn leven te geven. Daarnaast kon hij zich van harte uitleven in het repareren van fietsen. Menigeen heeft hij door deze inzet een grote dienst bewezen. Het deed hem plezier te zien dat hij anderen kon helpen.

Hij zat nooit om werk verlegen dat was zijn lust en zijn leven. Stond steeds voor anderen klaar en keek daarbij niet op een uurtje. Een kopje koffie als waardering was voor hem al voldoende.

Hij was er voor zijn vrouw, waar hij bijna 63 jaar gelukkig mee getrouwd was. Hij was er altijd voor zijn kinderen en later voor zijn kleinkinderen. Dat was gewoon een vanzelfsprekendheid. Je wist niet beter, Pa en Opa was er gewoon. Bij hem vonden ze een luisterend oor en altijd bereid te helpen. Hij stelde zich bescheiden op en trad nooit op de voorgrond. Toen hij in augustus 1994 afscheid moest nemen van zijn vertrouwde omgeving aan de Hoofdstraat in Overdinkel, waar hij sinds 1934 had gewoond, geleefd en gewerkt had hij daar best moeite mee. Daarnaast liet zijn gehoor hem in de steek en verlangde hij tegen het eind van zijn leven naar rust. Die heeft hij nu gevonden. Hij is vredig van ons heengegaan.

Lieve man, vader en opa bedankt en rust zacht.

Wij danken U hartelijk voor het medeleven na het overlijden van mijn man, vader en opa.

Familie Engeman.